

ధ్రువకృత భగవత్ స్తవం

॥ ధ్రువకృత భగవత్ స్తవం ॥

ధ్రువ ఉపాచ

యోఽన్తః ప్రవిశ్య మమ వాచమిమాం ప్రసుప్తాం
సంజీవయత్యఫిలశక్తిధరః స్వదామ్మా |
అన్యాంశు హస్తచరణశ్రవణత్యగాదీన్
ప్రాణాన్నమో భగవతే పురుషాయ తుభ్యం || ० ||

ఏకస్త్వమేవ భగవన్నిదమాత్ముశక్తాయ
మాయాఖ్యయోరుగుణయా మహదాద్యశేషం |
సృష్టాయైనువిశ్య పురుషస్తదసద్గుణేము
నానేవ దారుము విభావసువద్యభాసి || १ ||

త్వద్దత్తయా వయునయేదమచష్ట విశ్యం
సుప్తప్రబుద్ధ ఇవ నాథ భవత్పుపన్నః |
తస్యాపవర్గ్యశరణం తవ పాదమూలం
విస్మృర్యతే కృతవిదా కథమార్తబంధో || ३ ||

మానం విముష్టమతయస్తవ మాయయా తే
యే త్వం భవాప్యయవిమోత్సణమన్యహేతోః |
అర్పంతి కల్పకతరుం కుణపోపభోగ్యం
ఇచ్ఛంతి యత్పుర్మజం నిరయేఉపి నృణాం || ४ ||

యా నిర్వ్యాతిస్తనుభృతాం తవ పాదపద్మ
ధ్యానాద్భువజ్జనకథాశ్రవణేన వా స్యాత్ |
సా బ్రహ్మజీ స్వమహిమన్యపి నాథ మా భూత్
కిం త్వంతకాసిలులితాత్మతతాం విమానాత్ | ५ ||

ధ్యువకృత భగవత్ స్తవం

భక్తిం ముహూః ప్రవహతాం త్వయి మే ప్రసంగో
భూయాదనంత మహతామమలాశయానాం ।
యేనాంజనోల్చణమురువ్యసనం భవాభ్యిం
నేష్యే భవద్మణకథామృతపానమత్తః ॥ ६ ॥

తే న స్వరంత్వతితరాం ప్రియమీశ మర్త్యం
యే చాంవదః సుతసుహృద్యుహవిత్తదారాః ।
యే త్వబ్బనాభ భవదీయవదారవింద
సాగంధ్యలుబ్ధహృదయేమ కృతప్రసంగాః ॥ ७ ॥

తిర్యజ్ఞగద్విజసరీసృపదేవదైత్య
మర్త్యదిభిః పరిచితం సదసద్విశేషం ।
రూపం స్థవిష్టమజ తే మహాద్యసేకం
నాతః పరం పరమ వేదిగై న యత్ర వాదః ॥ ८ ॥

కల్పాంత ఏతదఖిలం జరలేణ గృహ్ణైన్
శేతే పుమాన్ స్వదృగనంతసఖస్తదంకే ।
యన్నాభిసింధురుహకాంచనలోకపద్మ
గర్భే ద్యుమాన్ భగవతే ప్రణతోఽస్మై తష్ణై ॥ ९ ॥

త్వం నిత్యముక్తపరిశుద్ధవిబుద్ధ ఆత్మా
కూటస్థ ఆదిపురుషో భగవాంస్త్ర్యధీశః ।
యద్మధ్యవస్థితిమఖండితయా స్వదృష్టౌ
ద్రష్టౌ స్థితావధిమఖో వ్యతిరిక్త ఆస్నేష్టః ॥ १० ॥

యస్మైన్ విరుద్ధగతయో హ్యనిశం పతంతి
విద్యాదయో వివిధశక్తయ ఆనుపూర్వ్యత్ ।
తద్భహ్య విశ్వభవమేకమనంతమార్యం
ఆనందమాత్రమవికారమహం ప్రపద్యే ॥ ११ ॥

ధ్యావకృత భగవత్ స్తవం

సత్యాంతశిషో హి భగవంస్తవ పాదపద్మం
ఆశీస్తథానుభజతః పురుషార్థమూర్తేః ।
అప్యేవమర్య భగవాన్ పరిపాతి దీనాన్
వాశీవ వత్సకమనుగ్రహకాతరోఽస్యాన్ ॥ १७ ॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భాగవతే మహాపురాణే పారమహంస్యం సంహితాయాం చతుర్థస్యందే
నవమేంధ్యాయే శ్రీ ధ్యావకృత భగవత్స్తవం సంపూర్ణం ॥